॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

इत्युक्तःसतदाकृष्णस्तपोवननिवासिभिः॥ मानयामासतान्सर्वान्ऋषीन्देवकिनंदनः ॥ ९ ॥ अथर्षयःसंप्रहृष्टाःपुनस्तेकृष्णमब्रुवन्॥पुनःपुनर्दर्शयास्मान्सदैवमधुसूदन॥ १० ॥ नहिनःसारतिःस्वर्गेयाचत्वद्दर्शनेविभो॥ तदृतंचमहाबाहोयदाहभगवान्भवः ॥ ११ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंरहस्यमरिकर्शन ॥ त्वमेवत्यर्थतत्त्वज्ञःपृष्टोस्मान्पृच्छसेयदा॥ १२ ॥ तदस्माभिरिदंगुह्यंत्वत्प्रियार्थमुदाहृतं॥ नचतेविदितंकिंचित्त्रिषुलोकेषुविद्यते ॥ १३ ॥ जन्मचैवप्रसूतिश्चयच्चान्यत्कारणंविभो॥ वयंतुबहुचापल्यादशक्तागुह्यधारणे॥ १४॥ ततःस्थितेत्वयिविभोलघुत्वात्प्रलपामहे॥ नहिकिंचित्तदाश्चर्यंयन्नवेत्तिभवानिह ॥ १५॥ दिविवाभुविवादेवसर्वंहिविदितंतव॥ साधयामवयंकृष्णबुद्धिंपुष्टिमवाप्नुहि॥ १६ ॥ पुत्रस्तेसदृशस्तातविशिष्टोवाभविष्यति ॥ महाप्रभावसंयुक्तोदीप्तिकीर्तिकरःप्रभुः॥ १७॥ भीष्मउवाच ततःप्रणम्यदेवेशंयादवंपुरुषोत्तमं ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्यप्रजग्मुस्तेमहर्षयः ॥ १८ ॥ सोयंनारायणःश्रीमान्दीप्त्यापरमयायुतः॥ व्रतंयथावत्तच्चीर्त्वाद्वारकांपुनरागमत्॥ १९ ॥ पूर्णेचदशमेमासिपुत्रोस्यपरमाद्भुतः॥ रुक्मिण्यांसंमतोजज्ञेशूरोवंशधरःप्रभो॥ २० ॥ सकामःसर्वभूतानांसर्वभावगतोनृप॥ असुराणांसुराणांचचरत्यंतर्गतःसदा ॥ २१ ॥ सोयंपुरुषशार्दूलोमेघवर्णश्चतुर्भुजः॥ संश्रितःपांडवान्प्रेम्णाभवंतश्चैनमाश्रिताः॥ २२॥ कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिश्चैवस्वर्गमार्गस्तथैवच॥ यत्रैषसंस्थितस्तत्रदेवोविष्णुस्त्रिविक्रमः ॥ २३ ॥ सेंद्रादेवास्त्रयस्त्रिंशदेषनात्रविचारणा ॥ आदिदेवोमहादेवःसर्वभूतप्रतिश्रयः॥ २४॥ अनादिनिधनोव्यक्तोमहात्मामधुसूदनः॥ अयंजातोमहातेजाःसुराणामर्थसिद्धये ॥ २५ ॥ सुदुस्तरार्थतत्त्वस्यवक्ताकर्ताचमाधवः॥ तवपार्थजयःकृत्स्नस्तवकीर्तिस्तथातुला ॥ २६ ॥ तवेयंपृथिवीदेवीकृत्स्नानारायणाश्रयात् ॥ अयंनाथस्तवाचिंत्योयस्यनारायणोगतिः॥ ॥ २७॥ सभवांस्त्वमुपाध्वर्यूरणाग्नौहुतवान्नृपान् ॥ कृष्णस्रुवेणमहतायुगांताग्निसमेनवै ॥ २८ ॥ दुर्योधनश्चशोच्योसौसपुत्रभ्रातृबांधवः॥ कृतवान्योऽबुधःक्रोधाद्धरिगांडीविविग्रहं॥ २९ ॥ दैतेयादानवेंद्राश्चमहाकायामहाबलाः॥ चक्राग्नौक्षयमापन्नादावाग्नौशलभाइव॥ ३० ॥ प्रतियोद्धुंनशक्योहिमानुषैरेषसंयुगे ॥ विहीनैःपुरुषव्याघ्रसत्त्वशक्तिबलादिभिः ॥ ३१ ॥ जयोयोगीयुगांताभःसव्यसाचीरणाग्रगः ॥ तेजसाहतवान्सर्वंसुयोधनबलंनृप ॥ ३२ ॥ यत्तुगोवृषभांकेनमुनिभ्यःसमुदाहृतं॥ पुराणंहिमवत्पृष्ठेतन्मेनिगदतःशृणु॥ ३३॥

Digitized by Google